

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers
Session de 1930-1931	N° 258	Zittingsjaar 1930-1931
PROJET DE LOI, N° 246		WETSONTWERP, N° 246

PROJET DE LOI

prorogeant, pour une nouvelle période de cinq ans, la loi du 7 août 1921, prorogée et modifiée par celles du 9 août 1926 et du 5 mai 1929, autorisant le Gouvernement à garantir la bonne fin de ventes de marchandises belges à l'étranger.

RAPPORT

FAIT AN NOM DE LA COMMISSION ⁽¹⁾,
PAR M. HOEN.

MADAME, MESSIEURS,

Votre Commission spéciale chargée de l'examen du projet de loi prorogeant pour une période de cinq ans la loi autorisant le Gouvernement à garantir la bonne fin des ventes de marchandises belges à l'étranger, l'a voté à l'unanimité.

La loi du 7 août 1921 autorisant le Gouvernement à garantir jusqu'à concurrence d'une somme de 250,000,000 de francs, la bonne fin des ventes faites à l'étranger fut soumise au Parlement par M. le Ministre Wauters à un moment où le chômage atteignait gravement la plupart de nos industries. Il s'agissait alors de reconquérir les marchés extérieurs dont nous avions été séparés durant la longue période de guerre et ramener en Belgique la clientèle absorbée entièrement par d'autres nations qui ne furent pas comme notre pays, totalement isolées du marché mondial.

Cette loi fut prorogée le 9 août 1926 pour un terme de cinq ans. La durée maximum de crédit fixée primitivement à trois ans par le second alinéa de l'article 4 de la loi de 1921 fut portée à six ans lorsqu'il s'agissait de ventes à des gouvernements étrangers ou lorsque l'opération était garantie par un Etat étranger.

Au cours de cinq années de fonctionnement, la Commission du ducroire avait pu observer que nos industriels se trouvaient fréquemment en compéti-

⁽¹⁾ La Commission était composée de MM. Drion, président; Brusselmans, Carlier, De Bruyne (A.), de Liedekerke, Forthomme, Hoen et Van Ackere (F.).

WETSONTWERP

verlengende, voor een nieuw tijdsbestek van vijf jaar, de wet van 7 Augustus 1921, verlengd en gewijzigd bij de wetten van 9 Augustus 1926 en 5 Mei 1929, waarbij de Regeering wordt gemachtigd om den goeden afloop te waarborgen van verkoopen van Belgische waren in het buitenland.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DEN HEER HOEN.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Uwe Bijzondere Commissie belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot verlenging, voor een termijn van vijf jaar, van de wet waarbij de Regeering wordt gemachtigd om den goeden afloop te waarborgen van verkoopen van Belgische waren in het buitenland, heeft dit wetsontwerp met eenparigheid van stemmen goedgekeurd.

De wet van 7 Augustus 1921 waarbij de Regeering wordt gemachtigd, tot beloop van 250,000,000 frank, den goeden afloop te waarborgen van de verkoopen in het buitenland, werd aan het Parlement voorgelegd door minister Wauters, op een oogenblik dat meestal onze nijverheidsbedrijven door de werkloosheid erg werden getroffen. Men moest toen de buitenlandsche markten herkrijgen, waarvan wij door den oorlog gescheiden werden, en naar België de cliënteel terugvoeren, welke opgeslorpt was geweest door landen die, niet evenals wij, van de wereldmarkt afgezonderd waren geweest.

De geldigheidsduur dezer wet werd op 9 Augustus 1926 verlengd voor een termijn van vijf jaren. De maximum-duur van het crediet was, krachtens de tweede alinea van artikel 4 der wet van 1921, op drie jaren gesteld; deze duur werd op zes jaren gebracht wanneer het verkoopen betrof aan vreemde regeeringen gedaan, of wanneer de handelsverrichting geë waarborgd was door een vreemden Staat.

Tijdens de vijf jaren van zijne werking had de Commissie van het Delcredere kunnen vaststellen dat onze nijveraars herhaaldelijk in betwisting lagen met

⁽¹⁾ De Commissie bestond uit de HH. Drion, voorzitter; Brusselmans, Carlier, De Bruyne (A.), de Liedekerke, Forthomme, Hoen en Van Ackere (F.).

tion avec des firmes étrangères: anglaises, allemandes, américaines pour des marchés importants et qu'ils étaient forcés de consentir des durées de crédit qui dépassent trois ans, maximum fixé par la loi du 7 août 1921. La durée maximum de crédit consenti pour les opérations de vente à des particuliers restait fixée à trois ans; elle pouvait exceptionnellement, être portée à six ans pour les ventes faites à des gouvernements étrangers ou lorsque l'opération était garantie par un Etat étranger.

Le 5 mai 1929, le Parlement autorisa le Gouvernement à garantir jusqu'à concurrence de 600,000,000 de francs, la bonne fin de vente de marchandises belges à l'étranger. La Commission du ducroire avait atteint le maximum de la garantie permise par la loi, et elle était saisie de plusieurs affaires dont la conclusion était subordonnée à l'octroi de la garantie de bonne fin du Gouvernement.

Le terme d'application de la loi expire le 20 août 1931. L'examen du projet actuel par la Chambre est donc urgent, si la Commission du ducroire doit être mise en mesure d'étudier et de donner aux propositions, dont elle est actuellement saisie, la suite qu'elles comportent.

Le Gouvernement propose, lorsqu'il s'agit de ventes à des gouvernements étrangers ou à des sociétés assurant un service public dans des Etats étrangers, de laisser fixer la durée de la garantie par le Roi dans chaque cas particulier, sans toutefois dépasser douze ans. Les conditions de paiement établies par des gouvernements étrangers justifient la proposition actuelle qui vise à ne pas mettre nos exportateurs en état d'infériorité vis-à-vis de leurs concurrents d'autres pays.

Votre Commission spéciale est unanimement d'accord sur les termes de la modification projetée. Elle tient compte des conditions actuellement imposées aux industries d'exportation.

Nous reproduisons le tableau des transactions de 1922 à 1927 que nous avons publié en janvier 1929 en notre rapport fait au nom de la Commission des Finances, des Budgets et des Économies :

1922 :	3 transactions pour . . . fr.	18,798,486 60
1923 :	8 id.	40,296,032 80
1924 :	18 id.	74,181,279 29
1925 :	27 id.	39,151,292 06
1926 :	21 id.	26,116,530 69
1927 :	19 id.	173,769,380 13

Depuis lors la Commission du ducroire a fait parvenir à M. le Président de la Chambre les rapports relatifs aux exercices 1928, 1929 et 1930 clos fin décembre chaque année :

1923 :	17 transactions pour . . . fr.	211,028,633 54
1929 :	14 id.	82,286,890 36
1930 :	5 id.	16,268,740 82

vreemde firma's, Engelsche, Duitse, Amerikaanse, voor aanzienlijke verkoopen, en dat zij gedwongen waren credit toe te staan voor meer dan drie jaren, maximum-termijn nochtans welke door de wet van 7 Augustus 1921 was bepaald. De langste credit-termijn bleef drie jaren voor de handelsverrichtingen met particulieren; hij kon, bij uitzondering, op zes jaren worden gebracht voor verkoopen afgesloten met vreemde regeeringen of wanneer de handelsverrichting gwaarborgd was door een vreemden Staat.

Op 5 Mei 1929 heeft het Parlement de Regeering gemachtigd waarborg te verleen tot beloop van 600,000,000 frank voor den goeden afloop van verkoopen van Belgische waren in het Buitenland. De Commissie van het Delcredere had den maximum-waarborg door de wet toegelaten, bereikt, en tal van zaken waarvan de vereffening afhankelijk was van den Regeeringswaarborg tot goeden afloop, waren bij haar aanhangig.

De toepassing der wet loopt ten einde op 20 Augustus 1931. Het onderzoek van dit ontwerp is dus van dringenden aard, wil de Commissie van het Delcredere in staat gesteld zijn om de bij haar aanhangige voorstellen te onderzoeken en er het vereischte vervolg aan te geven.

Wanneer het verkoopen geldt, afgesloten met vreemde regeeringen of met maatschappijen die in vreemde Staten een openbaren dienst verzekeren, stelt de Regeering voor, den duur van den waarborg te laten bepalen door den Koning voor elk afzonderlijk geval, zonder nochtans twaalf jaar te overschrijden. De betalingsvoorwaarden door de vreemde regeeringen aangenomen, rechtvaardigen dit voorstel ten einde onze uitvoerders niet in een minder gunstigen toestand te stellen tegenover hunne buitenlandsche mededingers.

Uwe Bijzondere Commissie ging eenparig akkoord met de voorgenomen wijziging. Zij houdt rekening met de tegenwoordige voorwaarden opgelegd aan de uitvoernijverheid.

Wij geven hierbij de tabel van de overeenkomsten van 1922 tot 1927, die wij in Januari 1929 hebben gepubliceerd in ons verslag namens de Commissie voor de Begroting van Financiën, Begrotingen en Bezuinigingen uitgebracht:

1922 :	3 overeenkomsten voor .fr.	18,798,486 60
1923 :	8 id.	40,296,032 80
1924 :	18 id.	74,181,279 29
1925 :	27 id.	39,151,292 06
1926 :	21 id.	26,116,530 69
1927 :	19 id.	172,769,380 13

Sedertdien heeft de Commissie van het delcredere aan den Voorzitter van de Kamer der Volksvertegenwoordigers de verslagen doen toekomen betreffende de dienstjaren 1928, 1929 en 1930, ieder jaar eind December gesloten:

1928 :	17 overeenkomsten voor .fr.	211,028,633 59
1929 :	14 id.	82,286,890 36
1930 :	5 id.	16,268,740 82

Ainsi qu'il est dit dans l'Exposé des motifs, la marche ascendante semble reprendre en 1931. Pour le premier semestre on note un montant de 158,629,423 francs.

Le rapport de 1930 constate que l'année fut marquée par une diminution notable, à la fois du nombre de transactions et du montant de celles-ci.

Le recul déjà constaté fin 1929 s'est accentué fortement fin 1930. Il est dû, pour une bonne part à la crise industrielle qui s'annonçait déjà en 1929 et dont les effets se feront encore sentir vraisemblablement durant toute l'année 1931.

Le nombre des demandes de garantie de bonne fin introduites pendant l'année 1930 est de 33, nombre même supérieur à celui relevé en 1928 et 1929.

En outre, de très nombreuses demandes de renseignements sont parvenues au Secrétariat de la Commission en vue de connaître les conditions requises pour bénéficier de la garantie du Gouvernement, mais la plupart d'entre elles n'ont pas été suivies d'une demande de dueroire parce que ne rentrant pas dans le cadre des transactions pour lesquelles le dueroire pouvait être accordé.

Fin 1930 le montant total des transactions atteignait fr. 681,897,246.29; le montant total de la garantie fr. 350,325,597.50. La garantie de l'État restait engagée à cette date pour fr. 102,892,605.25.

Depuis la mise en vigueur de la loi du 7 août 1921 il n'a pas été nécessaire de recourir au Trésor. Des retards de paiement ont, cependant été signalés à la Commission pour deux fournitures de matériel de sucrerie au Brésil. Il est vraisemblable, toutefois, qu'aucune perte n'en résultera pour l'État.

On sait que la loi du 7 août 1921 autorise le Gouvernement à percevoir une commission de 1/2 pour mille sur le montant garanti; un arrêté royal en date du 24 novembre 1926 a porté de 1/2 à 2 pour mille le taux à percevoir.

Le compte de la Commission du dueroire à la Société Nationale de Crédit à l'industrie, s'établit comme suit au 31 décembre 1930 :

Au compte à 3 mois . . .	fr. 300,000 »
Au compte à vue.	140,336 65
Au total . . .	fr. 440,336 65

Le solde créditeur se monte donc à fr. 440,336.65.

**

L'exposé des motifs signale ce qui se fait en Angleterre, en Allemagne, en France, au Danemark et en Italie. La Tchécoslovaquie et le Japon s'apprentent à suivre la même voie.

Zoals in de Memorie van Toelichting gezegd wordt, schijnt de lijn weer te klimmen in 1931. Voor het eerste halfjaar noteert men een stijging van 158,629,423 frank.

Het verslag over 1930 toont dat dit jaar zich kenmerkt door eene merkelijke daling, te gelijktijd van het getal overeenkomsten en van het bedrag derzelve.

De achteruitgang, reeds vastgesteld einde 1929, heeft zich ernstig verscherpt einde 1930. Hij is gedeeltelijk toe te schrijven aan de industriele crisis die in 1929 reeds was te voorzien, en waarvan de gevolgen zich waarschijnlijk zullen doen gevoelen gedurende heel het jaar 1931.

Het getal aanvragen van waarborg tot goeden afloop, ingediend gedurende het jaar 1930, bedraagt 33, een hooger cijfer dan dit van 1928 en 1929.

Bovendien zijn zeer talrijke vragen om inlichtingen toegekomen op het Secretariaat van de Commissie om de voorwaarden te kennen, vereischt voor het verkrijgen van den Regeeringswaarborg, maar het meerendeel daarvan werden niet gevolgd van eene aanvraag van het delcredere, omdat zij niet binnen het kader vielen van de overeenkomsten voor dewelke het delcredere kon worden verleend.

Einde 1930 bedroeg het bedrag van de overeenkomsten fr. 681,897,246.29, het geheele bedrag van den waarborg fr. 350,325,597.50. De Staatswaarborg ging op dien datum over fr. 102,892,605.25.

Sedert het in werking treden van de wet van 7 Augustus 1921 is het niet noodig geweest de Schatkist aan te spreken. Vertragingen van betaling werden nochtans gemeld aan de Commissie voor twee leveringen van suikerfabricatie-materieel aan Brazilië. Het is echter waarschijnlijk dat de Staat er niets zal bij verliezen.

Men weet dat de wet van 7 Augustus de Regeering machtigt een commissieloon te heffen van 1/2 per duizend op het gewaarborgd bedrag; een Koninklijk besluit d.d. 29 November 1926 bracht dit bedrag van 1/2 op 2 per duizend.

De rekening van de Commissie van het delcredere aan de Nationale Maatschappij voor credieten aan de nijverheid, zag er op 31 December 1930 uit als volgt :

Rekening op 3 maand . . .	fr. 300,000 »
Rekening op zicht	140,336 65
Totaal. . .	fr. 440,336 65

Het credietsaldo bedraagt bijgevolg fr. 440,336.65.

**

In de Memorie van Toelichting wordt gewezen op wat gedaan wordt in Engeland, in Duitschland, in Frankrijk, in Denemarken en in Italië. Tsjecho-Slowakije en Japan maken aanstalten om dezelfde richting in te slaan.

L'organisation du ducroire, aide efficace à nos industriels qui n'a, jusqu'à présent, entraîné aucune charge pour le Trésor doit être maintenue. Elle retrouvera, sans nul doute, rapidement une activité efficace pour le Pays. Le premier semestre de 1931 pourrait être déjà une indication en ce sens.

Il y a lieu de faire confiance à la Commission du ducroire. Dix années de fonctionnement attestent l'efficacité de son action sans que jamais le Pays, en dépit du risque évident en pareille matière, ait eu à subir la moindre perte.

C'est là une constatation qui dénote la prudence de son heureuse gestion.

Le Rapporteur,
HOEN.

Le Président,
DRION.

De inrichting van het delcredere welke voor onze industrieelen van zoo groot nut is en tot nu toe aan de Schatkist niets gekost heeft, moet in stand gehouden worden. Ongetwijfeld zal zij weldra vruchten kunnen afwerpen voor het land. Het eerste semester van 1931 mag reeds als een aanwijzing in deze richting beschouwd worden.

De Commissie van het delcredere verdient alle vertrouwen. Tien jaren werking zijn wel een bewijs voor de doelmatigheid van zijn actie, zonder dat het land ooit, ondanks het onvermijdelijk risico in zulke zaken, in welke geringe mate ook er onder geleden heeft.

Uit deze vaststelling kan men afleiden hoe voorzichtig zij beheerd wordt.

De Verslaggever,
HOEN.

De Voorzitter,
DRION.